

Mưa Trên Cây Sầu Riêng

Chưa phải là mùa Đông. Bây giờ còn mùa Hạ. Mưa buồn từng chiếc lá...lá của cây Sầu Riêng!

Ôi anh ơi của em...Tình Một Đêm Mãi Mãi...em buồn em con gái...em mừng em yêu anh!

Chúng mình có tuổi xanh hẹn hò cùng Đất Nước...như bao người đi trước để lại tình muôn sau!

Dây trầu và cây cau vẫn muôn đời quấn quýt. Em biết anh mờ mịt, vẫn sáng những vì sao!

Mưa...đang mưa trên cao rơi xuống cây anh hỏi: "Cây này là cây mới em mới trồng phải không?".

Cảm ơn anh vô cùng vẫn còn lòng cam bưởi! Em gật đầu thay nói "Cây Sầu Riêng Anh Ơi!"

Một đêm hương mờ hôi, một đêm hương tóc rối. Anh à, mình vô tội như Adam Eva?

Mưa vẫn mưa đang sa! Cây sầu riêng thật tội! Em ngồi trong bóng tối, ngọn đèn hiu hắt khuya...

Mai rồi em đầm đìa, nước mắt em, ai thấy? Anh là dòng sông chảy...Tổ Quốc ơi chiến tranh!

Những con sông cứ xanh, những ngọn núi cứ đỏ, ai còn gọi em Nhỏ những chiều tan tọc về?

Em cắt mái tóc thề đốt lên nghe hương tóc. Anh ơi em đã khóc mưa-trên-cây-sầu-riêng!

*

Tôi để sang một bên, bài thơ này nước mắt! Tôi cầm dao tôi cắt...từng mảnh tim cho EM!

Trần Vấn Lệ